

ישיבת המתמידים "מאור שרגא"
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
רמת ויז'ניץ חיפה

בס"ד **פרשת "נשא - שבועות"** סיון תשפ"ב
 "וכפר עליו מאשר חטא על הנפש" (וי"א). רש"י: שציער עצמו מן היין. מכאן למדו חז"ל (נדרימ"ג) יכל היושב בתענית נקרא חוטא'. ומדוע? כי אדם המתענה צריך להתעלות במדרגות הקדושה, ואדם זה נשאר 'יושב' במקומו והתענית לא השפיעה עליו כלל מבחינה פנימית, אין זה אלא סיגוף ללא שום תועלת, ולכן נקרא חוטא.
 (כתב סופר)

*

"כה תברכו את בני ישראל" (וי"ג). אל תחפשו את המצוינים והחשובים, את הגדולים והצדיקים דוקא, אלא "כה תברכו" כמות שהם, תברכו את בני ישראל, כל יהודי ראוי להתברך.
 (רבי ישראל ממודז'יץ)

*

"יברכך ד' וישמרך" (וי"ד). ברכת כוהנים נאמרה בלשון יחיד, "יברכך" מה הטעם? כי הברכה העיקרית הנחוצה לבני ישראל היא 'אחדות', כמו במעמד הר סיני שנאמר (שמות י"ט ב') "ויחן שם ישראל" ודרשו חז"ל (מובא ברש"י בשם מד"ר): כאיש אחד בלב אחד.
 (רבי שלמה לייב מלענטשה)

*

"כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת" (ז' י"ד). "כף" היינו 'כפיפה', "עשרה" היינו 'יוד' (יהודי), ללמדנו כפיפה אחת של יהודי, חשובה בעיני השי"ת כהרבה זהב וקטרת.
 (רבי ברוך ממעז'בוז)

שבועות – מתן תורה

"כל הבא לצבא צבא" (ד' כ"ג). כאשר היה רבי חיים מצאנז בן ארבע שנים, ידע בעל פה את כל תרי"ג המצוות, בסדר סדר אותם הרמב"ם. שאלו אותו: מה ראית ללמוד בעל פה את כל תרי"ג המצוות? ענה הילד המופלא: ראיתי שחיילים צריכים לדעת בעל פה את כל הפקודות של המפקד. אנחנו היהודים - חיילי צבא ד' אנחנו, לכן עלינו לדעת את כל החוקים שלו בעל פה. והחוקים - הרי הם תרי"ג המצוות, ואני - רוצה להיות חייל טוב בצבא ד', לפיכך למדתי בעל פה את חוקיו.
 (יניק וחכים)

*

"ויחן שם ישראל" (שמות י"ט ב'). רש"י: ויחן כאיש אחד בלב אחד. "ויחן" מלשון "חן" - האחדות האמיתית תיתכן רק כאשר יהודי נושא חן בעיני רעהו.
 (רבי יצחק מוורקה)

*

"והייתם לי סגולה" (י"ט ה'). תהיו כמו "סגולי", שבכל צד אשר אתה מהפכו הריהו נשאר בצורתו "סגולי". הבטחה יש כאן לישראל שלעולם ישארו בצביונם וצורתם, ומאורעות הזמן לא ישפיע עליהם לשנותם.
 (רבי דוד מלעלוב)

*

"כל אשר דבר ד' נעשה" (י"ט ח'). "נעשה" בלשון רבים (ולא "נעשה" בלשון יחיד), כל אחד קבל על עצמו להיות ערב ואחראי עבור חברו.
 (חידושי הרי"ם)

*

"וקדשתם היום ומחר" (י"ט י'). שתישאר הקדושה גם למחר, כאשר ילכו מכאן, ולא דוקא בזמן ששומעים תורה, אלא גם כאשר הם פונים לעסקי יום יום שלהם.
 (פרדס יוסף)

*

"ויתיצבו בתחתית ההר" (י"ט י"). אמרו חז"ל (שבת פ"ח) 'כפה הקב"ה עליהם ההר כגיגית, ואמר להם: אם אתם מקבלים התורה - מוטב, ואם לאו - שם תהא קבורתכם'. 'פה תהא קבורתכם' לא נאמר, אלא 'שם' כלומר לאו דוקא אלה העומדים פה ליד הר סיני הוזהרו על שמירת התורה, אלא הכוונה גם לדורות הבאים, 'שם' - בכל מקום שהוא, ובכל תקופה שהיא - בלי תורה אין קיום לעולם. (החפץ חיים)

*

"משה ידבר" (י"ט י"ט). "דיבר" לא נאמר, אלא "ידבר" - בכל דור ודור "משה ידבר" עם כל אחד מישראל, כל מי שבא לטהר ולקבל עליו עול תורה, משפיע עליו משה מדיבוריו. וכבר אמרו חז"ל (תיקוני זוהר ס"ט) 'איתפשטותיה דמשה בכל דרא ודרא ובכל צדיק וצדיק. (בית אהרן - קרלין)

היהודי הקדוש מפשיסחא זצ"ל היה גאון אדיר, חריף ושקדן. עם זאת היה רגיל לומר קודם תפילתו קודם פרקי תהלים. שאלו תלמידו הרה"ק רבי ישעי': לא מוטב היה ללמוד כמה דפי גמ' לפני התפילה? אמנם דוד המלך ביקש שאמירת מזמוריו תחשב כלימוד 'נגעים' ואהלות' שהן המסכתות הקשות שבסדר טהרות, אבל הרי משם גופא ראיה שלימוד המשניות עצמן עדיף על אמירת המזמורים? ענה לו הרבי: בבקשתו של דוד המלך טמונה כוונה עמוקה יותר - שאמירת תהלים תועיל לאדם שיראה את נגעי עצמו - זהו 'נגעים', ואז יוכל להסתופף באוהלו של הקב"ה, וזהו 'אהלות', והרי אין דבר נחוץ מאלו לפני התפילה!

ב' סיון יא"צ הרה"ק בעל ה"אהבת ישראל" זיע"א

הרבי בעל ה"אהבת ישראל" זיע"א, 'אוהב את הבריות ומקרבן לתורה'

סיפר הרב **משה אהרן ז. טירר** שליט"א מחיפה, חתנו של הגה"ח רבי **נפתלי הלפרט** זצ"ל אב"ד סאטמאר:

חותני סיפר לי שמפעם לפעם היו מספר בחורים והוא ביניהם עולים על עגלה ונוסעים לגרוסוורדיין אל הרבי מרן ה'אהבת ישראל'. בעיר בורשא היה בחור שהיה רגיל לנסוע אתם, אך בתקופה מסוימת הפסיק להצטרף אליהם, ובכל פעם היה מתחמק בתירוצים שונים מדוע אינו יכול לנסוע אתם אל הרבי.

באחת הפעמים שנסעו החליט חותני לקחת עמו את הבחור ההוא, ויהי מה. הם עלו על העגלה ועצרו סמוך לביתו, חותני נכנס אליו ואמר לו שהעגלה ממתינה לו מחוץ לבית וכעת הוא מוכרח להצטרף אתם. הבחור התחיל להתחמק בתואנה שאינו חש בטוב, אך חותני לא הותיר לו הרבה ברירות עד שהבחור נענה ונסע אתם יחד.

הרה"ק בעל ה"אהבת ישראל" זיע"א

בהיותם בדרך חשב חותני לעצמו שמן הסתם כשהבחור הלז יכנס אל הקודש יוכלו לשמוע דברים מעניינים, ולכן החליט להודיע לחבריו שהוא רוצה להיכנס אחרון. הבחור, שלא רצה שישמעו מה שהרבי יאמר לו, אמר שהוא רוצה להיכנס בסוף, אך חותני אמר שמכיוון שיש לו דבר ארוך לדבר עם הרבי ואין ברצונו לעכב את החבורה, לכן הוא מעדיף להיות אחרון.

כשהבחור יצא מהחדר היו פניו חיוורות כשגלג. חותני ניגש אליו ושאל אותו 'מדוע פניך רעים'. אמר לו הבחור: לכתחילה לא הייתי משתף אותך, אך אם כבר ראית על פניי שאני חיוור, אספר לך דברים כהווייתן.

הוא סיפר כי בתקופה האחרונה נקלע לידו ספר פסול, והעיון בספר זה גרם לו להתקרר מאד בעבודת ד' עד שהיו ימים שלא התפלל ולא הניח תפילין. 'באחד הלילות', סיפר, הופיע בחלומי הרבי ה'אהבת ישראל' וגער בי על שאני מתעסק עם ספרים פסולים, והזהיר אותי שאם לא אעזוב את הספר יקרה לי משהו רע מאד. כשקמתי בבוקר אמרתי לעצמי 'חלומות שווא ידברון' והמשכתי לעיין בספר כהרגלי. למחרת שוב נשנה החלום עם האזהרה, קמתי משנתי מבולבל לגמרי.

בדיוק כעבור מספר שעות הגעת לקרוא לי לנסיעה אל הרבי, ולכן חששתי מהנסיעה.
עם היכנסי לקודש פנימה גער בי הרבי ואמר לי בתוקף: 'יענקל, כבר אמרתי לך לעזוב את הספר! כמה פעמים
עוד אצטרף לומר לך זאת' !!
מאותו יום נהפך הבחור להיות איש אחר והתחזק בתורה ובעבודה ביתר שאת.

(המבשר תורני)

שבועות בחצר הקודש

משה קבל תורה מסיני ומסרה...

כ"ק מרן רבנו הקוה"ט בעל ה"חכמת אליעזר" זצלה"ה
במעמד סיום כתיבת ס"ת ברגע דבקות והתרגשות
במסירת הס"ת לבנו כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

מעמד עצרת חג לחיזוק החקלאים גבורי כח שומרי השמיטה שע"י קרן השביעית בביהמ"ד גור - בחיפה
(צילום אהרן ברוך ליבוביץ)

רבני חיפה במעמד - תשס"ח

הדומ"ץ הגאון רבי דוד שלמה זולדן שליט"א
נואם במעמד

כ"ק מרן אדמו"ר בעל ה'חכמת אליעזר' זצלה"ה
במשא המרכזי

הקהל במעמד